

Til § 16

Det foreslås, at bestilleren for at bruge fortrydelsesretten skal give skriftlig besked til entreprenøren eller andre, der efter almindelige fuldmagtsregler kan modtage beskeden på entreprenørens vegne, senest 6 hverdage efter aftalens indgåelse. Er aftalen indgået ved bestillerens antagelse af et tilbud fra entreprenøren, regnes 6-dages fristen dog efter stk. 2 fra det tidspunkt, hvor entreprenøren normalt er bundet, nemlig hvor tilbudet er kommet til bestillerens kundskab.

Bestemmelsen svarer til lovforslagets § 8, jf. bemærkningerne ovenfor til denne bestemmelse.

Til § 17

Efter den foreslåede bestemmelse skal bestilleren ikke betale godtgørelse, hvis den pågældende bruger fortrydelsesretten. Entreprenøren vil altid være erhvervsdrivende, og bestemmelsen svarer i praksis til, hvad der er foreslået med hensyn til køb af fast ejendom, jf. lovforslagets § 11.

Hvis fortrydelsesretten bruges, skal bestilleren efter den foreslåede bestemmelse alene betale for det arbejde, som efter aftalen allerede skulle være udført, og som er udført. Vederlaget for sådant arbejde skal fastsættes ud fra en vurdering af det udførte arbejdes omfang set i forhold til omfanget af det samlede arbejde og det vederlag, som er aftalt for det samlede arbejde.

Et standardvilkår, hvorefter entreprenøren forbeholder sig ret til straks at gå i gang med arbejdet, giver ikke entreprenøren krav på vederlag for arbejde, som er udført inden for 6-dages fristen. Det skal være aftalt, at et bestemt arbejde skal være udført inden 6-dages fristens udløb.

Entreprenøren kan ikke gøre misligholdelsesbeføjelser gældende i anledning af, at forbrugeren bruger fortrydelsesretten, jf. bemærkningerne ovenfor til § 11.

Det foreslås i stk. 2, at § 12 skal finde anvendelse med de fornødne ændringer. Såfremt bestilleren har betalt en del af købe- eller entreprisen, skal entreprenøren således straks betale beløbet tilbage med fradrag af et eventuelt vederlag efter stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor til § 12.

Til § 18

Det foreslås, at lørdage og grundlovsdag ikke skal medregnes ved beregningen af 6-dages fristen efter § 16, jf. herved bemærkningerne til lovforslagets § 13.

Til § 19

Det foreslås, at en sælger, der handler som led i sit erhverv, samt en erhvervsdrivende, der indgår eller formidler aftalen for en sælger, skal have pligt til at give køberen oplysning om fortrydelsesretten. Det foreslås endvidere, at entreprenøren skal have en tilsvarende pligt til at oplyse bestilleren om fortrydelsesretten efter kapitel 3.

Oplysningen om fortrydelsesretten skal være skriftlig, idet den skal gives i et særskilt dokument. Der skal gives besked om, at køberen kan træde tilbage fra aftalen, om størrelsen af en eventuel godtgørelse, jf. § 11, om fortrydelsesfristen, om hvornår fristen udløber, og om lovens øvrige betingelser for, at en tilbagetrædelse er gyldig.

Ved bestemmelsen i stk. 2 bemyndiges justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om, på hvilken måde oplysningen om fortrydelsesretten skal gives. Justitsministeriet agter at fastsætte regler svarende til dem, der gælder vedrørende oplysning om fortrydelsesret i henhold til lov om visse forbruger aftaler, jf. bekendtgørelse nr. 599 af 12. juli 1993. Der vil således bl.a. blive fastsat regler om anvendelse af en særlig formular.

Bestemmelsen er ikke civilretligt sanktioneret, og 6-dages fristen løber således, selv om køberen, henholdsvis bestilleren, ikke har fået oplysning om fortrydelsesretten.

Overtrædelse af pligten til at oplyse om, at køberen har fortrydelsesret, samt af pligten til at anvende en særlig formular m.v. foreslås derimod strafsanktioneret, jf. lovforslagets § 22.

Til § 20

Ved den foreslåede bestemmelse præciseres det, at sælgeren af en fast ejendom i tilfælde, hvor køberen træder tilbage, er stillet, som om ejendommen ikke var solgt, hvad angår spørgsmålet om honorar til en eventuel professionel rådgiver.

Hvilke honorarregler, der gælder i denne situation, vil afhænge af, hvilken rådgivningsopgave der er tale om. For ejendomsformidlers vedkommende gælder det såkaldte no cure-no pay princip, hvorefter ejendomsformidleren kun har krav på honorar, hvis ejendommen sælges, jf. § 11 i lov om omsætning af fast ejendom.

Til § 21

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, i hvilket omfang lovens regler kan fraviges ved aftale mellem parterne.